

zabrániti tomu, aby pachtýř dal podnik z rejstříku vymázati.

Při řešení otázky, zda popachtovatel pozbyl své vlastnosti kupce či nikoli, můžeme se řídit touto úvahou:

Nerozhoduje při řešení otázky, zda někdo je kupcem, moment presentního obchodování ani délka přestávky v obchodování, nýbrž ta okolnost, že někdo již po živnostensku obchody provozoval a že má úmysl nebo i jen (někdy) možnost, obchody opět provozovati.

Jest tedy propachtovatele považovati za kupce ve smyslu čl. 4 obchodního zák. a propachtování samo za obchod pomocný podle čl. 273 obch. zák.

Pro názor tento svědčí i Jednací zprávy obchodní a živnostenské komory pražské z r. 1914, kde se na str. 62 praví: Majitelem živnosti jest majitel koncese a ne pachtýř, jehož oprávnění zánikem koncese zaniká také.

K názoru tomu se připojil i vrchní soud v Praze usnesením č. j. R VII 8/42 z 13. ledna 1942. V usnesení tom se praví:

»Z díky § 17 lékárnického zák. (zák. č. 5/07 ř. z.) plyne jasně, že propachtování firma jako taková nezanikla, neboť dosavadní majitel provozuje lékárnu dále, ovšem propachtováním, tedy obchodem pomocným dle čl. 273 obch. zák.

Plyne z toho však i další důsledek, že totiž majitelé podniku se nezměnili, dosavadní majitel lékárny zůstal jím i dále. Poněvadž tedy firma nezanikla, poněvadž dosavadní majitel ji provozuje dále propachtováním, není důvodu, aby jeho firma byla z obchodního rejstříku vymazána.

Poměr pachtovní musí býti ohlášen k zápisu do obch. rejstříku.«

Z těchto důvodů postupuje krajský soud obchodní v Praze při zápisu pachtu takto:

Pachtýř a jeho právo firmu zastupovati a znamenati se zapíše obdobně jako vnucená správa. Nařízení zápisu bude tedy vypadati takto:

Podnik byl propachtován Ph. Mr. Janu Doskočilovi v Praze II., Ječná ul. 14.

Po dobu pachtu zastupuje pachtýř podnik samostatně a znamená jej tím způsobem, že ke znění firmy připojí svůj podpis s dodatkem pacht značícím.

Při tomto způsobu zápisu se vyhne všem shora uvedeným vadám a nedostatkům, postup tento odpovídá citovanému nařízení ministerstva spravedlnosti a je ve shodě také s cit. rozhodnutím nejvyššího soudu (Vážný 3481), poněvadž vlastník propachtující podnik se nikdy živnostenského oprávnění nevzdává a zpravidla má v úmyslu po nějaké době opět provozovati podnik sám.

Václav Sedláček.

Po časopisech.

Zjednodušení soudnictví a správy.

Frankfurter Zeitung ze dne 1. dubna 1942 přinesl doslovné znění důležitého výnosu Vůdcova ze dne 21. března 1942 o zjednodušení soudnictví, který zní následovně:

»Die Verteidigung von Volk und Reich erfordert reibungslose und schnelle Arbeit der Rechtspflege. Um die Gerichte und

Staatsanwaltschaften instand zu setzen, ihre Aufgaben unter den besonderen Verhältnissen des Krieges auch weiterhin zu erfüllen, bestimme ich:

I. Das Verfahren in Strafsachen einschliesslich des Strafvollzugs, in Zivilsachen und in Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit ist unter Fortfall aller entbehrlichen Massnahmen und unter Einsatz aller Kräfte so weit zu vereinfachen und zu beschleunigen, wie dies mit dem Zweck des Verfahrens noch vereinbar

ist. Insbesondere haben in Strafsachen die Erzwingung der Anklage durch den Verletzten und die Eröffnung des Hauptverfahrens fortzufallen; die Strafgewalt des Amtsrichters ist zu erweitern und die Zulässigkeit des Strafbefehls auszudehnen.

II. Anklageschriften und gerichtliche Entscheidungen sind in bündiger Kürze unter Beschränkung auf das unbedingt Notwendige abzufassen.

III. Die Mitwirkung der hauptamtlichen Beisitzer in gerichtlichen Entscheidungen ist einzuschränken.

IV. Rechtsbehelfe gegen gerichtliche Entscheidungen sind den Kriegsverhältnissen entsprechend zu gestalten; sie können auch von besonderer Zulassung abhängig gemacht werden. In Zivilsachen ist die Beschränkung neuen Vorbringens im Berufungsrechtszug zu verschärfen.

V. Die Amtszeit der Mitglieder der Besonderen Senate des Reichsgerichts und des Volksgerichtshofs sowie der ehrenamtlichen Mitglieder des Volksgerichtshofs wird bis zum Kriegsende verlängert.

Die Organe sowie die Mitglieder von Organen der Reichs-Rechtsanwaltskammer, der Reichsnotarkammer und der Notarkasse bleiben bis zum Kriegsende im Amt; ihre Bestellung ist jederzeit wideruflich.

VI. Ich beauftrage den Reichsminister der Justiz, im Einvernehmen mit dem Reichsminister und Chef der Reichskanzlei und dem Leiter der Partei-Kanzlei die zur Durchführung dieses Erlasses erforderlichen Reichsvorschriften zu erlassen. Ich ermächtige den Reichsminister der Justiz, unter Beachtung des § 2 der Verordnung vom 16. Januar 1942 (Reichsgesetzbl. I, S. 35) die erforderlichen Verwaltungsvorschriften zu treffen und Zweifelsfragen im Verwaltungswege zu entscheiden.«

Výnos tento publikován byl také ve Verordnungsblatt des Reichspröktors ze dne 3. dubna 1942 (RGBl. I, S. 139).

Další výnos Vůdčův (viz Frankf. Zeitung ze dne 21. dubna 1942) týká se zjednodušení správy a to zejména v tom směru, že odpovědnost nižších instancí bude zvýšena a současně decentralisací kompetence rozšířena, dále bylo zakázáno vydávání zákonů (Gesetzesstop) t. j. mohou být vydávány jen zákony a nařízení bezprostředně důležité pro vedení války.

Úkoly německé pořádkové policie v Protektorátě.

Prager Abend ze dne 15. dubna 1942 na str. 3 uvádí:

»Od vstupu německých jednotek do Protektorátu dne 15. března 1939 jsou vedle útvarů branné moci a ozbrojené SS v různých stanovištích země Čechy a Morava také silnější jednotky německé pořádkové policie, aby tu splňovaly úkoly, přikázané jim jako vojensky organisované a vycvičené sborové policii. I zde vztahují se jejich úkoly na pole působnosti, která pro svoji zvláštní povahu nemohou připadnouti branné moci. Ozbrojení civilního obyvatelstva na jaře 1939 policejními sbory je zejména příznačný příklad pro to. Branné moci, která musela počítati s odporem ilegálních českých svazů, byla tím kryta záda. Totéž platí pro ochranu objektů, která přísluší v rámci rozsáhlých úkolů německé sborové policii v Protektorátu. Zatím, co ozbrojené jednotky zaujaly svá stanoviště, obsadily německé policejní síly rázem zařízení zpravodajská, uzly železniční a důležité mosty, takže dopravní cesty a zpravodajská síť Čech a Moravy byly ochráněny před sabotáží a rozhodující úkoly branné moci nebyly rušeny.

Od roku 1939 rozšířil se okruh úkolů přirozeně značně. Po obnovení klidu, pořádku a bezpečnosti převzaly německé civilní úřady sice část úkolů spadajících až do té doby na německou pořádkovou policii, to však vyžadovalo opět zřízení jednotlivých velitelství německé policie, z nichž vzešla pak německá četnická velitelství. Tato jsou k dispozici především Oberlandratům, avšak také německým soudním úřadům a německé kriminální policii v Protektorátu. Všeobecně jsou úkoly německých četnických velitelství podobného druhu jako v Říši, nezasahují však do příslušnosti protektorátní policie.

Vedení a správa veškerých v Protektorátu zaměřených uniformovaných německých policejních sil jest v rukou německého velitelství pořádkové policie u říšského protektora v Čechách a na Moravě, Generalleutnanta policie Riege. Zástupce říšského vedoucího SS a šéf německé policie Protektorátu Čechy a Morava je SS-Gruppenführer K. H. Frank, jemuž podléhá jak vedoucí pořádkové policie Riege, tak i vedoucí bezpečnostní policie SS-Standardenführer Böhne. Generalleutnant policie Riege má k dispozici pro zdoání četných úkolů dobře organisované štáby vedoucích a úřad »Verwaltung und Recht«. Zajisté bude zejména zajímati, že k jeho úkolům také patří služební dozor nad veškerou uniformovanou protektorátní policií, včetně místních policejních správ.«